

Blij met "JOZEF"!

Na een spannende voorbereiding

Wat waren we op vrijdagavond 9 juni zenuwachtig, kort voor de premiere van de musical "Jozef" van Gerard van Amstel en Gerard van Midden. Maanden waren we intensief bezig geweest met de voorbereidingen en repetities, maar op de "generale" ging er nog heel erg veel mis.

Het pakte gelukkig allemaal wonderlijk goed uit. Het publiek was enthousiast!

Een succes

Het was heel bijzonder om te zien hoe mensen hun grenzen wisten te verleggen, en hoe er meer dan eens tot dusver ongekende acteer- en muzikale talenten naar boven kwamen. Prachtig was het dat mensen elkaar ondersteunden, juist op de moeilijke momenten. Iedereen had zijn eigen bijzondere bijdrage, soms groot, soms klein, maar allemaal essentieel voor het geheel!

Geweldig was ook de grote inzet van vrijwilligers voor het maken van kostuums en decors, en voor het geluid, de catering en de publiciteit.

Het leiden van zo'n groot en divers project met zoveel verschillende mensen is een ontzagwekkende taak die maar voor zeer weinigen is weggelegd. Marianne Beitler heeft dit op fenomenale wijze gedaan, en daar zijn wij haar buitengewoon dankbaar voor!

Ook bedanken wij de Protestantse Kerk Castricum die de musical heeft ondersteund door de Maranathakerk voor de repetities en uitvoeringen voor een vriendenprijs ter beschikking te stellen.

Thema verzoening

Bijzonder geslaagd was de toevoeging van de verzoeningsscene van Jozef met zijn broers, waarin Jozef zich ook expliciet verheugt op de hereniging met zijn zus Dina. Deze scene ontbreekt geheel in het oorspronkelijke musicalscript. De menselijke en evangelische boodschap van verzoening werd zo veel krachtiger en mooier.

We hopen dat de centrale boodschap van verzoening en hoop op een nieuwe toekomst nog heel lang na zal klinken.

Er is weer een boel (verborgen?) talent naar boven gekomen, en verder ontwikkeld

Marianne Beitler

Zomaar een zwoele zomeravond

Zittend in de tuin, midden in de week. Zomaar een zomeravond, midden in de week??

Eh....dat is dus een woensdagavond. Hoezo zomaar zittend in de tuin?

In het weekend van 9 – 11 juni 2017 hebben we de musical JOZEF drie keer uitgevoerd. Het was het product van een proces dat ons nog lang zal heugen! Met thema's om nooit meer te vergeten.

En tsja, als alles achter de rug is, in één weekend drie geslaagde uitvoeringen, daarna de feestelijke after-party, de volgende dag het gezellig samen opruimen...

Dan komt er weer een woensdagavond, en wat dan?

"Heb jij dat ook, dat als het woensdag is, het soms begint te spoken?"

Heel veel hele mooie herinneringen, om te koesteren

Een **zwart gat**? **Ja**, als je bedenkt dat je nu alleen zit, terwijl we voorgaande woensdagavonden samen optrokken, veel goeds samen beleefden, ieder op haar of zijn eigen manier bijdroeg aan dat prachtige proces van saamhorigheid, wat dan ook nog eens uitmondde in een mooie voorstelling die door het publiek positief ontvangen is (zowel wat uitvoering als inhoud betreft).

Een **zwart gat**? **Nee**, als je bedenkt dat je nu alleen zit, maar dan wèl met heel veel hele mooie herinneringen, om te koesteren.

*"Blijf dromen, blijf hopen, geloven vooral.
Blijf dromen, blijf hopen, heb lief bovenal"*

Wat voor moois is er wel niet gebeurd dit afgelopen jaar!

De Witte Duif die gezorgd heeft dat we een musical konden gaan doen.

Een grote groep 'ouwe getrouwen' die het weer aandurfde om zich op dit project te storten.

Nieuwelingen die zich er aan overgaven en zich vast wel eens afvroegen: 'Waar ben ik aan begonnen?'

Externe mensen van het licht, die zich iedere keer gedurende één week geweldig inzetten voor dit gebeuren.

De geluidsmannen die blij waren met de nieuwe apparatuur en zo alles tot in de puntjes konden regelen (met dank aan de Witte Duif voor de aanschaf ervan!!!) Etc.

"Gooi toch weg. Ruim maar op. 't Is voorgoed achter de rug" ?????

"Want noem je iemands naam niet meer...." "JOZEF, wat zullen we je missen" !!!

Vertrouwen hebben in elkaar

Van sommige mensen werd ook wel veel gevraagd: toneel spelen als je dat nooit eerder gedaan hebt; in een vierstemmig koor mee doen terwijl je denkt dat je niet kunt zingen; een solo zingen terwijl je tegelijkertijd moet spelen; dubbelrollen spelen die qua beleving mijlenver uit elkaar liggen; de leading baspartij spelen terwijl je nog nooit een basklarinet in je handen heb gehad. Er is weer een boel (verborgen?) talent naar boven gekomen, en verder ontwikkeld.

“Ik kon het niet” “Wat laat ik achter?” “Geniet en leef!”

En naast regisseur, had ik ook de schone taak om zang en muziek eerst op papier te zetten, en vervolgens te zorgen dat toneelspel, zang en muziek goed bij elkaar kwamen, elkaar aanvulden. Hard werken? Prachtig werk! Weten dat alles in de laatste week pas echt toe groeit naar een eindresultaat van allemaal samen. Geen paniek als twee weken voor de uitvoering nog niet alles lukt (of soms zelfs volledig mis gaat). Overzicht houden. Vertrouwen hebben in elkaar. Elkaar helpen waar nodig, nog eens extra bij iemand thuis oefenen, goed uitgerust aantreden, er helemaal samen voor gaan!

Nieuwe energie

Dank voor alle momenten van ontroering, dan weer dikke schik, vette pret om wat er op het toneel gebeurt, de mooie vierstemmige zang, soms ook balen als er dingen tegen zitten, en dan weer samen de schouders er onder en verder. Mooi om op deze manier met z'n allen met zo'n veelzeggend Bijbelverhaal, wat soms wel heel dicht op je huid komt, bezig te zijn.

Ik vond het **geweldig** om met zoveel enthousiaste mensen, van jong tot oud, samen dit proces te beleven !

Warme woensdagavonden waar je weer energie van krijgt. Op naar een nieuw project?? !!!

Dan moet opnieuw gezocht naar een ander nieuw project en samen de draad weer opgepakt. Als alle prettige emoties langzaam zijn gezakt, dan moeten we weer verder gaan. Witte Duif, wijs ons de richting aan, iets nieuws mag best wel snel op stapel staan.

Jozef, wat zullen we je missen!!

de tekst van het openingslied, geactualiseerd door een deelnemer aan de musical

Jouw krachtige verzen, jouw mooie muziek.
De soms lastige teksten, die woorden die we kletsten.
De mensen die we spraken, dus ons allemaal.

Als Jozef stopt, de musical en na zo één, twee weken
de eerste woeste golven weer langzaam zijn bedaard.
Als alles weer gewoontjes wordt, wat saai en gladgestreken
de woensdag weer als vroeger lijkt, de leegte haast aanvaard.
Dan borrelt onderhuids een vaag verlangen ...

Dan moet opnieuw gezocht naar een ander samenzijn
en samen de draad weer opgepakt.
Als alle heftige emoties langzaam zijn gezakt,
dan kunnen we weer verdergaan.

Nieuwe contacten in de omgeving

Ruben ter Maten

Zelf ben ik gek op zingen, dus ik was al enige tijd op zoek naar een koor in de omgeving, bij voorkeur één van christelijke oorsprong. "Toevallig" ontmoette ik iemand die me vertelde over de oprichting van de Witte Duif, waarbij er een musical over Jozef zou worden voorbereid. Daarop heb ik de startavond bezocht. Dit was een gezellige beleving met een paar meerstemmige liedjes als impressie: na deze avond besloot ik me voor de musical in te schrijven als tenor.

De oefenavonden waren telkens om van te genieten, en ook het zingen zelf was van grote waarde. Het heeft altijd iets extra's om met een grote groep mensen samen iets neer te zetten. Toen ook nog het jongerenkoor werd opgericht, merkte ik weer hoe fijn het is om nieuwe contacten in de omgeving op te doen, aangezien mijn vriendenkring in de afgelopen jaren zich over het hele land heen uitbreidde, maar op lokaal niveau wat begon te krimpen. Met alle social media in deze dagen vergeet je wel eens dat er ook nog mensen naast je leven...

Juist vanwege de ontspannen sfeer met muziekavonden en contact, zal ik een ieder die interesse heeft aanmoedigen om deze musicals bij te wonen, ongeacht het zangniveau of acteerniveau dat je hebt!

Als iemand me dat van tevoren zou hebben verteld...

Victor Aalders

Mijn deelname aan de musical heb ik van begin tot eind als prettig ervaren. Het begon voor mij toen ik nog maar net in Castricum woonde en Isabella mij tijdens een nieuwjaarsbijeenkomst uitnodigde om eens langs te komen bij de musical. Toen wist ik nog niet dat ik een paar maanden later in de rol van schenker een paar regels solo zou gaan zingen en dat ik als Juda in de scène met Tamar zou spelen. Als iemand me dat van tevoren zou hebben verteld, dan had ik het waarschijnlijk niet aangedurfd om mee te doen... Dat zou jammer geweest zijn, omdat Marianne en de andere deelnemers me dan niet hadden gestimuleerd om steeds een volgende stapje te zetten. Bovendien had ik dan ook niet geleerd dat het soms fijn is om aan het begin van een proces nog niet precies te weten wat de afloop zal zijn.

Het mooie aan de musical Jozef vond ik het thema "verzoening".

Maaïke

Toen ik hoorde dat er weer een musical uitgevoerd zou worden, wist ik meteen dat ik mee wilde doen. Andere jaren had ik ook al meegedaan in het combo met de blokfluit, ik wist dus wat ik ongeveer kon verwachten. Toch is het elke keer weer een andere, bijzondere ervaring, die je bovendien nog deelt met heel veel mensen. De inhoud van de musical is niet het belangrijkste, het gaat voor mij om de saamhorigheid die het samen oefenen en uitvoeren met zich meebrengen. Door deelname aan de musical maak je deel uit van een ontzettend leuke en hechte groep.

Het mooie aan de musical Jozef vond ik het thema "verzoening". De hereniging van Jozef met zijn broers na zoveel tijd en zoveel strijd geeft hoop op verbetering in onze eigen ruzies en meningsverschillen.

Je geeft wat tijd en moeite, en krijgt er een prachtige ervaring voor terug.

musicí

en achter de schermen

